

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 86. Tu es Rex Iudæorum. v. 33.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

in eam cogere, tu veterem formam volueris tenere. Novæ enim formæ dicatorum & novæ religiones, & novi homines merito suspecti esse debent. Perge igitur omissis Iudæis interrogare Iesum, ibi invenies aliam dilagationem, & iustitiam, & multum proficies, si eum velis audire,

16. 86. Tu es Rex Iudæorum. v. 33.

Ad aures præsidis pervenerant iam accusationes in multis contra Christum, & ut testantur alii Evangelistæ, accusaverant eum maxime tribus dicentes: 1. Hunc invenimus subvertentem gentem nostram, prava scilicet sua doctrina, 2. & prohibentem tributa dari Cæsari, 3. Quod dixit se Christum Regem esse, Messiam scilicet in lege promissum, sed contra planum est Christum Dominum non commovisse aut subvertisse gentem: quin potius ad penitentiam, & omne virtutum generis promovet ad eum, ut eam suis discipulis dixeret. Super Cathedram Moysi sederunt Scribae & Pharisei, utique ergo quacunque dixerint vobis servate & facite. Certum quoque erat, eum non prohibuisse tributa dari Cæsari, quia dixit, reddite quæ sunt Cæsari Cæsari, & quæ sunt Deo Deo, imo ipsemet solvit tributum pro se & Petro etiam si ad id non teneretur, nec dixit unquam se Regem esse temporalem qualem Romani creabant, imo cum cognovisset, quod venturi essent, ut raperent & facerent eum Regem, ipse fugit solus in montem, ne fieret Rex: Quod si Messiam dixit esse se, eius opera id testabantur. Proinde si prædicavit se Messiam, non oportebat objicere criminis loco, nisi declarassent in eum non competere, quæ de Messia Prophetæ prædixerant, quorum nihil est factum. Sed tota victoria spes erat in multitudine coniurata, & in solitudine rei, denique in Iudice (ut ipsi putabant) impio. Qui tamen, quanquam Idololatra, multo æquior iustiorque apparuit, quam Iudæorum Sacerdotes maximi. Ille prius crimen, de non pendendo Cæsariibus tributo, dissimulat, vel quia sciebat esse commentitium, vel quia novum non erat hoc disputari apud Iudæos, cum tota Phariseorum secta sentiret, populum Deo peculiarem non oportere pendere censum Domini non gentili. De regno tamen percontatur Iesum, in quo tamen nullam congruentem accusationi speciem videbat: solus erat, cultus, facies, totusque corporis habitus modestiam ac simplicitatem præ se ferebat. Itaque Præses seorsum interrogavit Iesum dicens: Tu es Rex Iudæorum? Vel ridens vel serio interrogans, ut discat, quoniam sensu homo eiusmodi habitus & incessus, se Regem dici sustinuerit, vel vulgi fama ei Regis nomen dederit, qua Regem, nescio quem, expectantur ad Iudæis iam olim percrebuerat & à triginta & amplius annis ex Magorum adventu retinuerat, & ante paucos dies rursus increbuerat, cum Christus

Itus ingressus in urbem triumphalibus acclamationibus Regis honoratus fuerat: Et quia Pilato gentili de legis Mosaicæ observantia parum erat curæ; de regia dignitate, Imperio Cæsaris & Romano non parum adversante examinat & interrogat, eum in prætorio à turbis semotum, an vere Rex Iudæorum foret? quasi diceret, non mihi satis est si neges te dixisse, amplius quero an sis Rex? Vide hic divinam providentiam interrogatio fit ad rem aptissime. Quia Christus Rex verus erat, & ea de causa etiam in vitis Iudæis appositus est ei titulus *Rex Iudæorum*, quamvis mox intelligeret Pilatus quale eius foret regnum singulariter tamen movit hanc questionem cæteris omissis, timebat enim non tam Cæsari quam sibi ipsi, Cæsari ne regno Iudæorum privaretur, quod iam à tempore Archelai in exilium acti possidebat Cæsar uti proprium bonum. Ipse vero Pilatus, ne eius gubernacula perderet.

O Rex supreme, qui constitutus es à Patre æterno Rex super Sion montem sanctum eius, decebat omnino excellentiam tuam, etiam esse huius mundi Regem & subditos, imò mancipia habere omnes Reges; sed tua charitas infinitamundanæ huic pompæ renuntiavit, ut humilitatis mihi præberes exemplum, excitare (que cor meum, ut terreno regno contempto, cœleste obtinere contenderem. Fac me, Rex meus, subditum tuo regno dignum, ita animatum ut calcare velim quidquid vanè magni æstimat mundus.

§. 87. Respondit Iesus. v. 34.

Considera hic promptitudinem animi & obedientiam Christi erga superiores sive in dignitate constitutos. Interrogatur Iesus, respondet prompte & demisse, non tergiversatur, cogitando aut murmurando intra se, si debeat respondere, vel ad rem sincere, vel oblique vel arroganter ut nos doceat superiores vel in dignitate constitutos honorare ac venerari, dicta eorum & interrogata non contemnere, sed coram eis sincere agere.

Deus Deorum Dominus, Princeps Creaturarum omnium, rectus corde & humilis da gratiam obsecro ut omni creaturæ obediam propter te, omnibus sim affabilis, omnes diligam, superiores honorem, timeam & colam; inferiores nunquam despiciam, vel contemnam aut præ illis extollicupiam.

§. 88. A se metipso hoc dicis an alij tibi dixerunt de me? v. 34.

Volens inducere Pilatum in sui cognitionem respondet: an à se metipso hoc dicis, quod Rex sim ego an alij tibi dixerunt de me? Mira responsio, quia est